

de paagældende Børns Forældre skulde have de Virkninger, som offentlig Fattighjælp medfører. — Da Lovforslaget paa lagde Skolekommissionerne og Skoledirektionerne at tage sig af Lovens Udførelse, henhørte det oprindeligt stillede Forslag under Kirke- og Undervisningsministeriet, medens det i Aar under den Form, det nu har, som rent kommunalt Anliggende, er henlagt og bør henlægges under Indenrigsministeriet, saaledes at jeg kommer til at tale om denne Sag, medens den højtærede Kirke- og Undervisningsminister var Regeringens Ordfører forrige Aar. Fra hans Side blev det udtalt, at Hovedsagen maatte være den, at Forældrene selv skulde tage sig af deres Børn, og ved Siden deraf bør man fortrinsvis søge hen til den private Velgørelse, men for saa vidt denne ikke forslog, mente han, det var Kommunerne, man maatte gaa til og ikke til Statskassen. Det vil altsaa ses, at der ogsaa fra Ministerens Side blev udtalt, at man skulde kunne gaa til Kommunerne som det Sted, man kunde være berettiget til at ty til, for saa vidt Forældrepligten og den private Velgørelse ikke rakte til. — I Henhold til den Forhandling, som altsaa fandt Sted i Folketinget forrige Aar, afgav Folketingsudvalget saa Betænkning, og den gik ud paa at foreslaa den Lov, som i Dag ligger til Behandling for dette høje Ting. Det vil ses, at i Stedet for det socialdemokratiske Forslag om en Pligt for Stat og Kommunerne til Bæspisning af enhver, udtaler dette Forslag kun, at der skal aabnes en Adgang for Kommunerne til at kunne træde til. Der findes imidlertid saavel i selve Udvalgets Betænkning som i Bilagene omtalt Forhold, som jeg mener, det er rigtigt, at man gør sig bekendt med, naar man skal skride til en Behandling af det foreliggende Lovforslag. Det er for det første en kort Korrespondance mellem Udvalget og Indenrigsministeriet, nemlig to Breve, som ere udvekslede, og hvis den højtærede Formand tillader mig det, vil jeg læse dem op. Det første Brev er dateret den 15de September 1898 og lyder saaledes: „Udvalget udbeder sig meddelt Oplysning om, hvorvidt det Beløb, der efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse af Kommunens Kasse anvendes til vederlagsfri Bæspisning af trængende Skolebørn, vil blive betragtet som Forældrene ydet Hjælp, der for dem har Fattighjælps Virkninger, eller om Beløbet kan betragtes som en Udgift vedrørende Skolevæsenet.“ Derpaa svarer saa Indenrigsministeriet efter

6 Ugers Forløb. „I Skrivelse af 15de f. M. har det ærede Udvalg udbedt sig Oplysning meddelt om, hvorvidt Beløb, der efter en Kommunalbestyrelsens Bestemmelse af Kommunens Kasse maatte anvendes til vederlagsfri Bæspisning af trængende Skolebørn, vil blive betragtet som en Forældrene ydet Hjælp, der for disse har Fattighjælps Virkninger. — I Gensvar herpaa skal Ministeriet bemærke følgende: I Tilfælde af, at Kommunens Tilskud til Friskolebørns Bæspisning — efter Omstændighederne med vedkommende overordnede Myndigheds Samtykke — ydes en velgørende Forening, der ved Hjælp af saadant Tilskud samt sine øvrige, ad privat Vej tilvejebragte Midler foranstalter Bæspisningen uden nærmere Kontrol fra Kommunalbestyrelsens Side, skønnes det ikke, at der vil kunne tillægges saadant Tilskud Fattighjælps Virkning over for Børnenes Forældre, men for saa vidt det ærede Udvalgs Forespørgsel ogsaa forudsætter en saadan Ordning, at Bæspisningen af Skolebørnene sker for Kommunens egen Regning og ved dennes Foranstaltning, lader der sig ikke opstille nogen almindelig Regel for Spørgsmaalets Besvarelse, idet denne maa blive afhængig af, hvorledes Bæspisningen nærmere er ordnet i de enkelte Tilfælde.“ — Det er den ene Udtalelse, som jeg vil henlede det høje Tings Opmærksomhed paa. Den anden Udtalelse findes i selve Betænkningen, og det, jeg vil henlede Opmærksomheden paa, er kun nogle faa Linier, som lyde saaledes: „Da det for Landkommunernes Vedkommende er givet, at der ikke vil kunne ydes Tilskud til en privat Forening, der har til Formaal at bæspise Skolebørn, uden at Amdtsraadets Samtykke indhentes (jfr. Lov af 6te Juli 1867 om Landkommunernes Styrelse § 26, c.), og da det sikkert for mange Sogneraad vil stille sig tvivlsomt, om de uden saadant Samtykke selv kunne overtage Ordningen af Skolebæspisningen og føre Beløbet til Udgift paa Skolevæsenets Konto, har Flertallet anset det for rigtigt, at det tillades Sogneraadene“ o. s. v. Heraf ses det altsaa, at Indenrigsministeriet ikke har set sig i Stand til at give noget bestemt Svar paa det Spørgsmaal, som er stillet, hvorvidt en Kommune er berettiget til paa direkte Maade at bæspise Skolebørnene, og paa den anden Side at Udvalget endogsaa er af den Mening, at en Sognekommune er berettiget til direkte at bæspise Børnene uden Amdtsraadets Tilladelse, men er uberegtiget til at yde Bidrag til Bæspisningsforeninger, hvilket sidste jo er begrundet i,